

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-04663/2020-ERU

V Ostravě dne 22. září 2020

Č. j. 04663-8/2020-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-03353/2020-ERU a zahájeném dne 21. května 2020 s obviněným z přestupku, společností **OHL ŽS, a.s.**, se sídlem Burešova 938/17, Veverí, 602 00 Brno, IČO: 463 42 796, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2019 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, společnost OHL ŽS, a.s., se sídlem Burešova 938/17, Veverí, 602 00 Brno, IČO: 463 42 796 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným z přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 30. července 2019 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Kokory (okres Přerov), u budovy č. p. 227 zemní práce, v důsledku kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 63.

II. Podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 36 000 Kč** (slovy: třicet šest tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18120.

III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18120.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 21. května 2020 zahájil Energetický regulační úřad (dále také „Úřad“ či „správní orgán“) doručením příkazu č. j. 04663-3/2020-ERU ze dne 21. května 2020 správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly vedené pod sp. zn. 00402/2020-ERU zahájené dne 14. ledna 2020 podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“).

II. Kontrolní zjištění

Předmětem kontroly vedené pod sp. zn. 00402/2020-ERU bylo dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 9. března 2020 Protokol o kontrole [REDAKCE] č. j. 00402-7/2020-ERU (dále jen „protokol o kontrole“). Kontrolou bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení prováděl dne 30. července 2019 v obci Kokory (okres Přerov), u budovy č. p. 227 činnost v blízkosti středotlakého plynovodu IPE DN 63, (dále také „plynárenské zařízení“), v důsledku které došlo v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození tohoto energetického zařízení. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému ve shora konkretizovaném protokolu o kontrole nepodal účastník řízení žádné námítky.

III. Průběh správního řízení

Dne 20. května 2020 byl do správního spisu vložen kontrolní spis sp. zn. 00402/2020-ERU, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 04663-2/2020-ERU.

Dne 21. května 2020 vydal Úřad příkaz č. j. 04663-3/2020-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne (dále jen „příkaz“). Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona. Úřad účastníkovi řízení výrokem II. uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 89 000 Kč.

Dne 28. května 2020 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti příkazu. Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě. Účastník řízení v odporu namítal, že poškodil ocelovou chráničku plynárenského zařízení, která byla vedena obloukem, což nemohl předpokládat a vzhledem k použité technologii protlaku tomu nemohl ani zabránit. Účastník řízení dále nesouhlasil s kvalifikací vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu coby neplatného, protože poloha plynárenského zařízení se od konce platnosti vytyčení nemohla bez vědomí účastníka řízení změnit. Účastník řízení dále uvedl, že provedl na své náklady protlakem nové chráničky plynovodního potrubí, uhradil škodu správci plynárenského zařízení a jediné odpojené konečné zákaznici zapůjčil elektrický vařič. Účastník řízení nesouhlasil s hodnocením skutečnosti, že poškozeným plynárenským zařízením byl středotlaký plynovod, protože toto nemohl ovlivnit a správce plynárenského zařízení toto plynárenské zařízení nezanesl do svého stanoviska. Účastník řízení dále nesouhlasil s hodnocením svých předchozích správních deliktů coby přitěžujících okolností, protože provádí velké množství

technicky náročných staveb, a tudíž po něm nelze rozumně požadovat, aby se vždy kolizi s plynárenskými zařízeními vyhnul. Účastník řízení proto navrhoval, aby Úřad od uložení pokuty zcela upustil.

Dne 1. června 2020 zaslal správní orgán účastníkovi řízení přípis označený jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 04663-5/2020-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne. Úřad účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, o možnosti doložit majetkové poměry a možnosti požádat o nařízení ústního jednání v souladu s ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Dne 9. června 2020 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení, ve kterém ohledně svých majetkových poměrů odkazoval na veřejný rejstřík a opakoval svůj návrh, aby Úřad od uložení sankce upustil.

Dne 27. července zaslal Úřad účastníkovi řízení výzvu k doplnění tvrzení č. j. 04663-7/2020-ERU, která mu byla doručena téhož dne. Účastník řízení byl vyzván k doložení projektové dokumentace, doplnění svých tvrzení ohledně hloubky uložení plynárenského zařízení a způsobu jeho poškození a vysvětlení fotografií v kontrolním spise. Účastník řízení na tuto výzvu nijak neodpověděl.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Zemní práce v obci Kokory, u budovy č. p. 227 účastník řízení prováděl na základě smlouvy o dílo [REDAKCE] ze dne 26. října 2017 s Obcí Kokory, se sídlem Kokory 57, 751 05 Kokory, IČO: 003 01 388. Předmětem smlouvy bylo provedení stavby [REDAKCE] [REDAKCE] Staveniště bylo účastníku řízení předáno dne 2. května 2018.

Správce plynárenského zařízení vydal dne 12. března 2018 stanovisko k existenci plynárenského zařízení v zájmovém území provádění prací pod [REDAKCE] spolu s Orientačním záznamem plynárenského zařízení a Ověřenou přílohou žadatele, s platností 24 měsíců ode dne jeho vydání. V tomto stanovisku je mimo jiné uvedeno: „V zájmovém území se dále nacházejí tato stávající plynárenská zařízení a plynovodní přípojky (dále jen PZ): STL plynovody a přípojky plynu. Přílohou Vám předáváme orientační situaci plynárenských zařízení a plynovodních přípojek (dále jen PZ) ve správě naší společnosti. Poskytnutá orientační situace slouží pouze pro informaci o poloze PZ.“ Toto stanovisko bylo v době poškození plynárenského zařízení platné.

Dne 6. prosince 2018 společnost GridServices, s.r.o., se sídlem Plynárenská 499/1, Zábrdovice, 602 00 Brno, IČO: 279 35 311, vytyčila polohu plynárenského zařízení v terénu, s platností 2 měsíců. Toto vytyčení tedy bylo v době poškození plynárenského zařízení již neplatné. Účastník řízení ale během kontroly uvedl, že prováděl ručně kopané sondy k ověření polohy plynárenského zařízení.

Dne 30. července 2019 došlo v obci Kokory (okres Přerov), u budovy č. p. 227 při provádění zemních prací účastníkem řízení k poškození plynárenského zařízení. Dle vyjádření účastníka řízení během kontroly k poškození došlo vrtným strojem, který obsluhoval zaměstnanec divize M-Morava účastníka řízení, při provádění protlaku kanalizace. Plynárenské zařízení v nižší hloubce než účastník řízení očekával, pravděpodobně protože bylo uloženo obloukem.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, přičemž účastník řízení se na opravě plynárenského zařízení podílel protlakem nové chráničky plynárenského zařízení. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 1 051 m³ plynu do ovzduší za dobu 239 minut a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi, jak vyplývá z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení provozovaného, číslo hlášení v SAP ESM: [REDAKCE] (dále jen „protokol o narušení“) ze dne 30. července 2019 a z Protokolu o úniku plynu z poškozeného PZ [REDAKCE] ze dne 9. srpna 2019. V protokolu o narušení je dále uvedeno, že zemní práce byly prováděny strojně a že vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu bylo stále patrné.

Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byly uhrazeny účastníkem řízení.

V. Právní hodnocení

V. I Použitá právní úprava

Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Podle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a energetický zákon.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován dvakrát a to nejnověji nálezem Ústavního soudu č. 325/2020 Sb. s účinností od 22. července 2020. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován také jednou, a to zákonem č. 131/2015 Sb., kdy tato novela nabyla účinnosti 1. ledna 2020.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona a jeho novelizovaného

znění a dospěl k závěru, že ustanovení relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, a též trestnost tohoto jednání z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorií přestupku, zůstala obsahově totožná. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytykané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. podle energetického zákona a zákona o odpovědnosti za přestupky).

V. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8, 9, 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona.

V. III. Právní posouzení skutku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození energetického zařízení, a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností energetické zařízení poškodil. V daném případě není na základě zjištěných okolností pochyb o tom, že to byl právě zaměstnanec účastníka řízení, kdo prováděl zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského (energetického) zařízení. Jednání zaměstnance účastníka řízení je tak přičitatelné účastníkovi řízení podle ust. § 20 odst. 1 ve spojení s ust. § 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení nese odpovědnost za spáchání předmětného přestupku.

V. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

K námitce účastníka řízení, že plynárenské zařízení bylo v místě poškození uloženo v jiné hloubce, než účastník řízení předpokládal na základě provedených ručně kopaných sond, správní orgán uvádí, že účastník řízení byl vyzván k doplnění svých tvrzení ohledně této skutečnosti, ale na výzvu Úřadu nijak nereagoval. Správní orgán proto tvrzení účastníka řízení ohledně hloubky uložení plynárenského zařízení nepovažuje za prokázané. Nadto účastník řízení v době poškození plynárenského zařízení nedisponoval platným vytyčením správce plynárenského zařízení. Z fotografií obsažených ve spise navíc vyplývá, že k poškození plynárenského zařízení došlo v jeho standardní hloubce.

K námitce, že uplynutí doby platnosti vytyčení nemělo na poškození plynárenského zařízení vliv, správní orgán uvádí, že tuto námitku částečně uznává. Dle protokolu o narušení bylo vytyčení stále patrné a k předání staveniště účastníkovi řízení došlo ještě před provedením vytyčení, takže není pravděpodobné, že by se poloha plynárenského zařízení změnila bez vědomí účastníka řízení. Účastník řízení se rovněž snažil si polohu plynárenského zařízení ověřit ručně kopanými sondami. Správní orgán stále přihlíží k uplynutí doby platnosti vytyčení při hodnocení odpovědnosti účastníka řízení za přestupek, ale nově k této skutečnosti nepřihlíží jako k přitěžující okolnosti při stanovení výše pokuty.

K tvrzení, že účastník řízení nemohl ovlivnit, že plynárenským zařízením byl středotlaký plynovod, správní orgán uvádí, že účastník řízení si na základě stanoviska správce plynárenského zařízení mohl a měl být vědom, že se v zájmovém prostoru stavby nacházejí

středotlaké plynovody, přičemž si účastník řízení mohl a měl být vědom toho, že zakres polohy plynárenského zařízení přiložený ke stanovisku je pouze orientační. K ověření skutečné polohy plynárenského zařízení sloužilo provedení vytyčení nebo ručně kopaných sond. Správní orgán dále dodává, že hodnocení významu poškozeného plynárenského zařízení odpovídá praxi Úřadu ve stejných v obdobných nebo shodných případech, a to i z důvodů dále uvedených v části „VI. Uložení správního trestu“.

K námitce, že účastník řízení pomohl při opravě plynárenského zařízení, poskytl náhradní vaříč odpojené zákaznici a uhradil správci plynárenského zařízení škodu, správní orgán uvádí, že tyto skutečnosti nezavazují účastníka řízení odpovědnosti za poškození plynárenského zařízení ani nemění skutečnost, že došlo k úniku zemního plynu a odpojení konečného zákazníka. Správní orgán však k nim přihlíží jako k polehčujícím okolnostem při stanovení výše pokuty (úhrada škody a provedení opravy plynárenského zařízení byly takto hodnoceny již ve zrušeném příkaze).

K námitce, že účastník řízení provádí mnoho náročných staveb, a proto by mu nemělo být kladeno k tíži, že se dopustil přestupku v působnosti Úřadu, správní orgán uvádí, že při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. K projednání obou předchozích přestupků, které jsou v tomto rozhodnutí posuzovány jako přitěžující okolnosti, došlo méně než rok před spácháním přestupku projednávaného v tomto správním řízení, což nesvědčí o dostatečné snaze účastníka řízení poškození plynárenských zařízení předcházet.

V. V. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení svým jednáním porušil ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, a byly tak naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 1 051 m³ plynu do ovzduší za dobu 239 minut a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi. Správní orgán má za to, že v jednání účastníka řízení lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat. Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. V daném případě jsou naplněny formální znaky přestupku, zároveň je přítomen i materiální znak ve formě minimálně nepatrné a teprve při stanovení sankce bude správní orgán materiální stránku posuzovat a sankci individualizovat právě s ohledem na „míru“ materiální stránky. Takový postup plně koresponduje rovněž s preventivně-ochrannou funkcí správního trestu. Správní orgán tak konstatuje, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku.

V. VI. Odpovědnost za přešupek

Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přešupku ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přešupky, tedy zda účastník řízení za přešupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Účastník řízení si byl na základě stanoviska správce plynárenského zařízení vědom, že se v prostoru stavby nachází plynárenské zařízení. Poloha plynárenského zařízení byla vytyčena, od provedení vytyčení však již uplynuly více než dva měsíce. Účastník řízení prováděl zemní práce způsobem, při kterém došlo k poškození plynárenského zařízení. Uvedené svědčí o tom, že účastník řízení při své činnosti nepostupoval s dostatečnou opatrností a tedy nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přešupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil porušením ust. § 68 odst. 3 téhož zákona. Správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

VI. Uložení správního trestu

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přešupky lze za přešupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přešupku. Podle ust. § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přešupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přešupky, neboť cena stroje použitého účastníkem řízení ke spáchání přešupku je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl zcela nepřiměřený. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přešupku ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přešupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přešupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přešupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

V projednávaném případě ani nebude aplikován institut upuštění od správního trestu podle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přešupky, vzhledem k (i) povaze a závažnosti přešupku a jeho následkům, (ii) rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad

je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Podle ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 7 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto přestupku.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení.

Dále správní orgán přihlížel podle ust. § 38 písm. b), c) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky k významu a rozsahu následku přestupku, ke způsobu spáchání přestupku a okolnostem spáchání přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k majetkovým poměrům pachatele.

V důsledku jednání účastníka řízení došlo k poškození středotlakého plynovodu, tedy, z hlediska energetického, zařízení většího významu, což správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost. Tuto skutečnost správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost i proto, že středotlaký plynovod podléhá jiným legislativním a technickým požadavkům (požadavky na materiál, hloubku uložení, tlakování, trasování, ochranné prvky apod.), než např. plynovodní přípojky, a tudíž je poškození takovéhoho plynárenského zařízení závažnější.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 1 051 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi. Tyto skutečnosti správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnosti.

Správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost skutečnost, že účastník řízení byl již v minulosti uznán vinným ze spáchání správního deliktu ve věcné působnosti Úřadu, a to konkrétně:

- příkazem č. j. 09131-3/2018-ERU ze dne 19. září 2018, který nabyl právní moci dne 28. září 2018 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2017, a byla mu uložena pokuta 19 000 Kč,
- příkazem č. j. 11211-6/2018-ERU ze dne 17. prosince 2018, který nabyl právní moci dne 28. prosince 2018, byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2018, a byla mu uložena pokuta 26 000 Kč.

Správnímu orgánu je dále známo, že účastník řízení byl rozhodnutím č. j. 06494-5/2012-ERU ze dne 25. července 2012, které nabylo právní moci dne 10. srpna 2012, uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 12. listopadu 2011, za což mu byla uložena pokuta 85 000 Kč a náklady řízení 1 000 Kč. K tomuto rozhodnutí správní orgán pro časový odstup nepřihlížel jako k přitěžující okolnosti.

Provádění činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení strojně správní orgán rovněž nehodnotil jakožto přitěžující okolnost, protože se jednalo pokládku kanalizace protlakem a protlak jinak než strojně provádět nelze.

Skutečnost, že v době poškození plynárenského zařízení již uplynuly více než dva měsíce od provedení vytyčení jeho polohy v terénu, správní orgán oproti zrušenému nehodnotil jako přitěžující okolnost, protože správní orgán nemá za prokázané, že by za tuto dobu došlo k změně polohy plynárenského zařízení. Dle protokolu o narušení i dle vyjádření účastníka řízení během kontroly bylo vytyčení navíc v době poškození plynárenského zařízení stále patrné a poloha plynárenského zařízení mu odpovídala.

Úhradu způsobené škody provozovateli distribuční soustavy hodnotil správní orgán rovněž jako polehčující okolnost.

Dále správní orgán hodnotil jako polehčující okolnost skutečnost, že účastník řízení provedl protlak nového plynárenského zařízení a poskytnul elektrický vařič odpojené zákaznici.

Tvrzení účastníka řízení, že plynárenské zařízení bylo uloženo způsobem, kdy se na jeho trase měnila hloubka jeho uložení, takže v místě poškození bylo uloženo v jiné hloubce, než účastník řízení očekával na základě provedených ručně kopaných sond, správní orgán nehodnotil jako polehčující okolnost, protože toto tvrzení nebylo během správního řízení prokázáno.

Správní orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán z podkladů, které jsou přístupné ve veřejném rejstříku, zjistil, že účastník řízení ke dni 31. prosince 2019 dosáhl výsledku hospodaření [redacted] a jeho celková aktiva činila [redacted]. Výnosy účastníka řízení ze stavebních zakázek činily [redacted] tržby za prodej služeb činily [redacted], tržby z prodeje elektrické energie činily [redacted] a tržby za prodej vlastních výrobků činily [redacted].

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností uložil správní orgán účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Správní orgán dále uvádí, že tato pokuta je oproti zrušenému příkazu uložena

v nižší výměře, protože správní orgán nově nehodnotí uplynutí doby platnosti vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu jako přitěžující okolnost.

Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta uložená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, vyhovuje zákonnému požadavku, tj. pokuty až do výše 15 000 000 Kč, a že byla stanovena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VII. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Tecl, v.r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava